

PRZYNĘTA (2) *sb f*

pl N przynęty (1). ◇ *G* przynęt (1). ◇ [I przynętami.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

To, co zachęca, przywołuje; wabik; illecebra, illicium Modrz (2) :

W połączeniu szeregowym (1): Málówanía nierządności pełne/ rozmowy y pieśni wżeteczne/ towarzysztwa z ludźmi wżetecznemi/ [...] Toć ią wdzięczne przynęty/ to przyśmáki śmáczne/ to vćiechy rofkózne: ktore śmysły ludzkie głaśczą/ ciáá zápaláią *ModrzBaz* 53v.

Wyrażenie: »jako przynęta wabiąca; [przynętą przywabiony]« (1): *ModrzBaz* 51v; [Ná tymże murze [w tureckim domu gościnnym]/ pościel łobie ścielą. Naprzod rośpościeráią kobierzec [...]/ śiodło zá podufzkę/ fuknią długą [...] w nocy lię nákrywáią. Tákci ten zálną/ śnem żadnemi przynętámi nie przywabionym. *BusLic* 7v].

Synonimy: pobidka, pobudka, pobudzenie, podniata, podżoga, ponęta, wab.

sZCh